

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นนักแสดงในการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ บ้านที่เจียบสงบที่แสนหวานคือสถานที่อยู่อาศัยของลูกซึ่งเวลานี้ลูกต้องกลับไป
- คำถาม:** คำพูดใดที่ไม่สามารถออกจากปากของผู้ที่เข้าใจละครอย่างถูกต้องแม่นยำ?
- คำตอบ:** “คงจะดีกว่านี้ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น! สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น!” ผู้ที่เข้าใจละครจะไม่พูดคำพูดเช่นนั้น ลูกๆ รู้ว่าละครเคลื่อนไปเรื่อยๆ เหมือนตัวไร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีอะไรที่จะต้องกังวล

โอมซานติ เมื่อพ่อให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก ลูกๆ ก็ได้รับคำแนะนำของตัวลูกเองด้วยเช่นกัน ลูกๆ อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาอันยาวนาน หากลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จะมีคำแนะนำของพ่อที่ถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตามมันไม่เป็นเช่นนั้นในละคร แม้ว่าพวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือพระเจ้า พ่อและผู้สร้าง พวกเขาไม่รู้จักท่าน มีสัญลักษณ์รูปไข่ขนาดใหญ่ของชีวาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้มีขนาดใหญ่เช่นนั้น เนื่องจากการไม่รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาจึงลืมท่าน พ่อคือผู้สร้างและดังนั้นท่านจะสร้างโลกใหม่อย่างแน่นอน ดังนั้นพวกเราลูกๆ ควรที่จะได้รับมรดกของอาณาจักรของโลกใหม่ของเราอย่างแน่นอน ชื่อ“สวรรค์”มีชื่อเสียงโด่งดังเช่นกันในบาบิต แต่ผู้คนไม่เข้าใจอะไรเลย เมื่อใครบางคนตายพวกเขาก็พูดว่าเขาได้จากไปสวรรค์แล้ว สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นไหม? เวลาที่ลูกเข้าใจว่าพวกเราทั้งหมดมีสติปัญญาที่ตกต่ำ แม้ว่าสิ่งนี้กล่าวได้ว่าตามลำดับกันไปก็ตาม เมื่อมีการอธิบายว่าพระเจ้าเข้ามาในร่างของผู้หนึ่งในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา สิ่งนี้หมายถึงบุคคลหลักคนแรก ผู้ที่คืออันดับหนึ่ง ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกๆ ของท่าน ประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อได้อธิบายมาเป็นเวลานาน ในความเป็นจริงเป็นเรื่องของหนึ่งวินาทีอย่างแท้จริงที่จะตระหนักรู้จักพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เมื่อลูกมีศรัทธาที่ไม่ควรมีคำถามเกิดขึ้นเกี่ยวกับแง่มุมใดๆ พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกบริสุทธิ์เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ มาจากพ่อที่ลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกได้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกอยู่ที่ไหน เช่นที่นักแสดงในละครนั้นพูดว่า พวกเขาอาศัยอยู่ในสถานที่นั้นๆ พวกเขาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาและขึ้นมาบนเวที เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นี้ นี่คือการละคร เวลาที่ได้เข้ามาสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกคือผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน ซึ่งเรียกว่าบ้านที่เจียบสงบที่แสนหวาน ทุกคนต้องการที่จะไปที่นั่นเพราะทุกดวงวิญญาณทั้งหมดไม่มีความสุข ดังนั้นพวกเขาจึงถาม: เราจะสามารถกลับบ้านอีกครั้งได้อย่างไร? พวกเขาเร่งร้อนไปทั่วเพราะพวกเขาไม่รู้ทางที่จะกลับบ้าน เวลาที่ลูกได้รับการปลดปล่อยจากการเร่งร้อนไปทั่วแล้ว ลูกๆ เข้าใจอย่างแท้จริงว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ฉันทดวงวิญญาณเป็นจุดที่สุดแสนเล็ก นี่ก็เป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติเช่นกัน จุดที่สุดแสนเล็กมีบทบาทที่ใหญ่เช่นนั้นบนที่กอยู่ภายในพวกเขา ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เล่นบทบาทของท่านอย่างไร ท่านเป็นนักแสดงหลัก ท่านคือคาร์เนการ์วันฮา ลูกๆ ที่แสนหวานเข้าใจเวลานี้ว่าลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณไม่ได้เกิดใหม่จากที่ใดที่หนึ่งและเข้าไปสู่ร่างกาย ไม่เลย ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในบ้านที่แสนหวาน พวกเขามาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ทุกคนมีบทบาทในการละเล่น นี่คือการละเล่น ดวงอาทิตย์ดวงจันทร์และดวงดาวาลาคืออะไร? ทั้งหมดคือแสงไฟภายใต้แสงไฟนั้นมีการแสดงการละเล่นของกลางวันและกลางคืน บางคนพูดว่า: ขอคารวะต่อสุริยะเทพ ขอคารวะต่อจันทร์เทพ อย่างไรก็ตามดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไม่ใช่เทพ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการละเล่นนี้ พวกเขาแม้กระทั่งกล่าวถึงดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ว่าเป็นเทพ แต่ในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้เป็นแสงไฟสำหรับการแสดงของทั้งโลก เราคือผู้อาศัยในบ้านที่เจียบสงบที่แสนหวาน เรากำลังเล่นบทบาทของเราที่นี่ วงจรนี้เฝ้าแต่เคลื่อนต่อไปเหมือนตัวไร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้ในละคร ลูกต้องไม่พูดว่า: ไม่ควรเป็นเช่นนั้น ควรจะเป็นเช่นนั้น นี่คือการละครใช่ไหม? ยกตัวอย่างเช่นลูกไม่เคยคิดว่าแม่ของลูก(มาแม่) จะจากลูกไป โอเค เธอได้จากร่างของเธอ ละคร! เวลาที่เธอกำลังเล่นบทบาทใหม่ของเธอ ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกังวล มันอยู่ในสติปัญญาของลูกทั้งหมดว่าลูกแต่ละคนเป็นนักแสดงที่นี่ นี่คือการละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ การละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของมายา เมื่อลูกพ่ายแพ้ต่อมายา ลูกจะพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง และเมื่อลูกชนะมายา ลูกก็จะเอาชนะทุกอย่างอย่างสมบูรณ์ ทุกคนร้องเพลงนี้ แต่ไม่มีใครมีความรู้ใดในสติปัญญาของพวกเขา ลูกๆ รู้ว่ามายาคืออะไร มายาถูกเรียกว่าราวันเช่นกัน ความมั่งคั่งเรียกว่าความเจริญรุ่งเรือง ไม่สามารถเรียกว่ามายา ผู้คนคิดว่าผู้หนึ่งผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมายและดังนั้นพวกเขาพูดว่า: เขามีความซาบซึ้งของมายา อย่างไรก็ตามจะมีความซาบซึ้งของมายาได้หรือไม่? เรากำลังพยายามที่จะเอาชนะมายา ดังนั้นลูกไม่ควรจะมีข้อสงสัย

ใด ๆ เกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ เป็นเมื่อสภาพของลูกอ่อนแอที่ความสงสัยเกิดขึ้น เวลานี้พระเจ้ากำลังพูด พูดกับใคร? พูดกับลูกดวงวิญญาณ ชีวาทะนั้นคือพระเจ้า และท่านเท่านั้นที่สามารถพูดกับดวงวิญญาณ กฎณะคือผู้มีร่างกาย เขาจะสามารถพูดกับดวงวิญญาณได้อย่างไร? ไม่มีผู้มีร่างกายให้ความรู้แก่ลูก พ่อไม่มีร่างกาย คนอื่นเหล่านั้นแต่ละคนมีร่างกายซึ่งได้รับการกราบไหว้บูชา เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะจดจำพวกเขา บราห์มา, วิษณุ และชังการ์นั้นเรียกว่าเทพ ชีวาทเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดไม่มีร่างกาย ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเมื่อลูกอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกไม่มีร่างกาย ไม่มีเพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่อยู่ที่นี่ บาบาคือดวงวิญญาณเช่นกัน ความแตกต่างเดียวเท่านั้นคือท่านคือสิ่งสูงสุด บทบาทของท่านได้รับการยกย่องสรรเสริญ เป็นเพราะท่านได้เล่นบทบาทและได้จากไปซึ่งท่านได้รับการกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่รู้ว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้าง ได้มาที่นี่เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ท่านมาทุก 5000 ปี ในการบรรจบกันของวงจร แต่เนื่องจากระยะเวลาของวงจรได้ถูกยืดออกไป พวกเขาจึงลืมทุกสิ่ง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกเองก็พูดว่า: บาบา เราได้พบกับท่านทุกวงจรและประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเช่นกันว่าลูกสูญเสียสิ่งนั้นในเวลาต่อมาได้อย่างไร มีความรู้มากมายหลายประเภท แต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ทุกคนรู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำลายล้างเกิดขึ้นก่อนหน้านั้นเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเกิดขึ้นอย่างไร เพียงแค่ดูสิ่งที่เกี่ยวกับการทำลายล้างที่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์! จะมีสงครามระหว่างพินดาวาสและฆราวาสได้อย่างไร? เวลานี้ลูกบราห์มินอยู่ในยุคบรรจบพบกัน บราห์มินไม่ได้ทำสงคราม พ่อพูดว่า: ลูกคือลูกที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงของพ่อ ลูกนั้นไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง เวลานี้ลูกจะกลับมาปราศจากกิเลส ลูกคือผู้ที่ประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อทุกวงจร ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในสิ่งนี้ ความรู้ง่ายดายมาก วงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้การเล่นกำลังจะจบสิ้นลง และมีเวลาเหลือน้อยมาก ลูกรู้ว่าเวลานั้นจะมาถึงเมื่อคนรวยจะไม่ได้รับแม้กระทั่งอาหารหรือน้ำ สิ่งนี้รู้ได้ว่าภูเขาแห่งความทุกข์ จะมีการนองเลือดโดยไม่มีสาเหตุ ผู้คนมากมายจะต้องตาย เมื่อใครบางคนทำผิดก็จะมีการลงโทษ พวกเขาทำผิดอะไร? พวกเขาเพียงแค่ทำความผิดเดียวคือการลืมพ่อ ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกจากพ่อ อย่างไรก็ตามมนุษย์ที่เหลือทั้งหมดเชื่อว่าพวกเขากำลังจะตาย แม้ว่าเมื่อสงครามเป็นสงครามมหาภารตะเพียงเริ่มต้น พวกเขาก็จะตาย ลูกจะยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไปใช่ไหม? ลูกกำลังจะโยกย้ายไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะด้วยความแข็งแกร่งของการศึกษานี้ การศึกษาเรียกว่าแหล่งแห่งรายได้ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาคัมภีร์ด้วยเช่นกัน มีรายได้ผ่านสิ่งนั้นด้วย อย่างไรก็ตามนั่นคือการศึกษานี้ของความรู้ เลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเหมือนลักษมีและนารายณ์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาด ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดและด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกก็จะค่อยๆลงมาถึงที่น้อย ลูกเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่า ลูกต้องลงบันไดมาอย่างแน่นอน เวลานี้สภาพของโลกกำลังลงมาถึงเช่นกัน เมื่อสภาพของโลกสูงขึ้น โลกก็กลายเป็นอาณาจักรของเทพ มันคือสวรรค์ เวลานี้คืออนรก เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง ลูกเฝ้าแต่พูดว่า “بابا! بابا!” ผู้คนร้องเรียกหาท่าน “โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นเหตุใดพวกเขา ลูกๆของท่านถึงไม่มีความสุข? เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า ทุกคนต้องไม่มีความสุข การละเล่นนี้เกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ มีความสุขในชัยชนะและความทุกข์ในการพ่ายแพ้ พ่อได้ให้อาณาจักรแก่ลูก และรวันก็แย่งชิงไปจากลูก เวลานี้มันอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า ลูกยังคงได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อต่อไป พ่อมาแล้ว เวลานี้เพียงแค่จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกตัดออกไป มีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ลูกรู้เช่นกันว่า ลูกไม่ได้สัมผัสความสุขมากเกินไป มีความสุขเล็กน้อยเช่นกัน- เหมือนกับเกลือหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง- ที่เรียกว่าความสุขเหมือนมุลกาหนึ่งหยด ลูกรู้ว่ามิเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน กูรูของโลกคือผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น จะมีการยอมรับกูรูในช่วงวัยเกษียณของคน เวลานี้แม้แต่เด็กเล็กๆก็ถูกทำให้ยอมรับกูรู เพื่อที่ว่าหากเขาตายตั้งแต่วัยเด็กเขาจะได้รับการหลุดพ้น พ่อพูดว่า: ในความเป็นจริงไม่ควรจะมีใครถูกเรียกว่ากูรู กูรูคือผู้ที่ให้การหลุดพ้น ผู้ประทานการหลุดพ้นเป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้น พระคริสต์ พระพุทธเจ้า ฯลฯ ไม่ใช่กูรู ทุกคนได้รับการหลุดพ้นเมื่อพวกเขามาหรือไม่? เมื่อพระคริสต์มา ผู้คนทั้งหมดของศาสนาของเขา ก็เริ่มตามเขาลงมา ดังนั้นเมื่อเขากลายเป็นเครื่องมือในการนำผู้อื่นลงมา เขาจะถูกเรียกว่ากูรูได้อย่างไร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านจะพาทุกคนกลับบ้าน ท่านได้ทำการก่อตั้งเช่นกัน หากท่านเพียงแค่พาทุกคนกลับบ้าน ก็จะมีการทำลายล้าง อย่างไรก็ตามการทำลายล้างไม่ได้เกิดขึ้น ก็ได้รับการจดจำว่าเป็นแม่ของทุกคัมภีร์ เป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ เป็นคำพูดของพระเจ้า ได้มีการจดจำกันว่า: เมื่อ f ก็ตามที่มีการประณามศาสนา พ่อจะมา พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ผู้คนเรียกพ่อผู้ที่ให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ลูกมีความสุขที่จะมีแต่เพียงอาณาจักรของลูกเท่านั้นในโลกใหม่ ไม่มีใครสามารถแย่งชิงอาณาจักรนั้นไปจากลูกได้ ที่นั่นผู้คนต่อสู้รบรากันอย่างมากมายกับเรื่องที่ดินผืนเล็กๆ ลูกมีความสุขสันตอย่างยิ่ง ลูกควรกระโดดด้วยความสุขและร่ำรำในความสุข ในเมื่อ

ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อในทุกๆ วงจร ลูกก็ควรมีความสุขอย่างมากมาย พ่อพูดว่า: “จดจำพ่อ” แต่กระนั้น ลูกก็ลืม! ลูกพูดว่า: บาบាយคะของฉันขาดไป บาบายได้บอกลูกแล้วให้เอาคำว่า”โยคะ”ออกไป คำนั้นเป็นของคัมภีร์ พ่อพูดว่า: จดจำนั้น! โยคะเป็นคำพูดที่มาจากหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับอำนาจในการปกครองเหนือโลกจากพ่อ หากลูกไม่จดจำท่าน บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร? ลูกจะได้รับอาณาจักรของลูกได้อย่างไร? ลูกไม่มีแม้แต่ปัญญาที่จะตระหนักว่าหากไม่มีการจดจำรำลึกถึง สถานภาพนั้นก็จะลดลงและจะต้องถูกลงโทษ ลูกไม่มีปัญญาเช่นนั้น ลูกกลับมาไม่รู้คิด พ่อบอกลูกทุกๆ วงจรว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่และตายจากโลกนี้ ด้วยการจดจำรำลึกถึงพ่อบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย แล้วลูกจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ เป็นสิ่งที่ยากมาก! ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือชีพบบาและบราห์มา ทั้งสองนั้นสูงสุด ผู้เดียวนั้นเหนือโลกและผู้นี้เป็นทางจิต ท่านคือครูที่เรียบง่ายใส ครูเหล่านั้นลงโทษเด็กๆ แต่เพียงผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่ให้ความรัก ท่านพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อแล้วกลับมาสะโตประธาน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือครูด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถเป็นครูได้ มีคำกล่าวว่าพระพุทธเจ้าได้จากไปยังดินแดนเหนือเสียง (นิพพาน) ทั้งหมดนั้นคือการพูดเท็จ ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สามารถกลับบ้านได้ ทุกคนมีบทบาทที่จะเล่นในละคร ลูกควรจะมีสติปัญญาที่กว้างไกลเช่นนั้นและมีความสุขอย่างยิ่งเช่นกัน ความรู้ทั้งหมดตั้งแต่บนสุดอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่ได้รับความรู้นี้ ทั้งบุตรและเทพไม่มีความรู้นี้ ผู้ที่ต้องการที่จะเข้าใจสิ่งนี้จะทำเช่นนั้น จะมีความตายสำหรับผู้ที่ไม่เข้าใจ สถานภาพของพวกเขาจะลดลงเช่นกัน ในโรงเรียนถ้านักเรียนไม่ศึกษาเล่าเรียน สถานภาพของพวกเขาจะลดลง บาบาคืออัลฟาและเบตาคืออาณาจักร เรากำลังจะไปสู่อำนาจของเราอีกครั้งหนึ่ง โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อให้อำนาจใหม่ของโลกแก่เราที่ไม่มีใครสามารถแย่งชิงไปจากเราได้ เผาแต่กระโถดด้วยความสุขและร่าเริงในความสุขในสิ่งนี้
2. ในการที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะ ตายในขณะที่มีชีวิตอยู่และตายไปจากโลกเก่านี้ บาบของลูกได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำรำลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อมที่เป็นอิสระจากการค้าจุนทั้งหมดและเติมเต็มความสัมพันธ์ทั้งหมดกับผู้เดียว เมื่ออาหารที่ลูกทำใกล้จะสุก อาหารนั้นก็จะเริ่มร้อนออกจากด้านข้าง ในทำนองเดียวกันยิ่งลูกเข้าใจสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งห่างจากทุกคนมากขึ้นเท่านั้น เมื่อลูกละวางจากบ่วงพันธะทั้งหมดด้วยทัศนคติของลูก นั่นคือเมื่อลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับใครแล้วลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่สมบูรณ์พร้อม การเติมเต็มความสัมพันธ์ทั้งหมดกับผู้เดียวคือจุดหมายปลายทาง โดยการทำเช่นนี้ ลูกจะได้สัมผัสกับจุดหมายปลายทางสุดท้ายของชีวิตที่เป็นเทวดานางฟ้าที่ใกล้เข้ามา สติปัญญาของลูกที่เร่ร้อนจะหยุดลง

คติพจน์: ความรักเป็นแม่เหล็กเช่นนั้นที่จะทำให้คนที่ประณามลูกเข้ามาใกล้ชิดกับลูก

*** โอม ชานติ ***